

Par ļaunajiem gariem un Svēto Garu

16. Bez bailēm

Dievs, cilvēki dažādos veidos meklē dvēseles mieru un dzīves jēgu. Tāpēc man ir nepieciešama tava klātbūtne un palīdzība, lai spētu saprast, kā vislabāk atrast garīgu mieru un piepildījumu.

stāsts

Būdama maza meitene, Eiprila baidījās no tumsas. Bet viņas izjūtas nebija parastas bērnības bailes. Eiprilas vecāki bija saistīti ar okultismu un melno magiju, un tas atvēra viņu mājas un sirdis ļaunajiem spēkiem, kurus meitene nespēja izskaidrot. Mājās viņa bieži izjuta gan labā, gan ļaunā „klātbūtni”. Bet kā lai viņa par to kādam pastāsta? Kurš gan viņai ticēs?

„Daudz nakšu gulēju atvērtām acīm, raudādama un skatīdamās, kā šie dēmoni sēž manā istabā un gaida, kad varēs uzbrukt neaizsargātam bērnam,” viņa stāsta. „Es zināju, ka ir Dievs, kas mani mīl, bet nesapratu, kāpēc viņš neienāk manā istabā visā godībā un reizi par visām reizēm neiznīcina šīs baisās lietas.” 13 gadu vecumā Eiprila aizgāja no vecāku mājas un sāka dzīvot kopā ar tēvoci un krustmāti. Bet dēmoni sekoja. Viņu mocīja tumšas, biedējošas ēnas, kad viņa gulēja nomodā, un nakts murgi, kad meitene bija aizmigusi. Ārsti bērna problēmām nevarēja atrast kādus fiziskus vai emocionālus iemeslus.

Kad tēvocis un krustmāte saprata, kas ir noticis, viņi arī zināja risinājumu. Pāris bija dedzīgi kristieši un paskaidroja meitenei, ka Jēzus vārdam ir spēks. Nākamajā reizē, kad Eiprila piedzīvos uzbrukumu, viņi ieteica izmantot šo vārdu – ar godbijību, bet arī ar autoritāti un uzticību. Meitene bija sajūsmā. Viņa nespēja vien sagaidīt iespēju, kad varēs izmēģināt šo jaunatragoto spēka avotu.

„Es to atceros tik skaidri,” viņa saka. „Bija karsta vasaras nakts, un es gulēju aizmigusi savā gultā. Pēkšņi mani pamodināja pazīstama, biedējoša izjūta. Man atkal kļuva bail, un es sāku nekontrolēti elstot.” Eiprila jutās sakauta. Istabas stūrī meitene redzēja kādu ķermeni, kas uz viņu raudzījās tā, it kā tas zinātu, ka vēl joprojām valda pār viņu.

Bet tad viņa atcerējās – lūgšana! Kad meitene sāka lūgt, viņa juta, ka notiek pārmaiņas. „Jēzu, Jēzu,” sākumā viņa klusi čukstēja, bet tad kļuva arvien drosmīgāka. „Jēzus vārdā es pieprasu, lai jūs atstātu šo istabu! Jums vairs nav varas pār mani.” Tajā pašā brīdī viņa pacēla acis un saprata, ka griesti ir kļuvuši balti. Bez kāda svara istabā nolaidās baltums un pilnībā viņu apklāja, vēss un svaigs kā nakts gaiss, it kā viņu apsegtu eņģeļa spārni. Eiprila izjuta pārsteidzošu mieru. Bailes, kas bija turējušas viņu gūstā tik daudz gadu, izgaisa un nekad vairs neatgriezās.

„Tagad esmu pieaugusi sieviete un man pašai ir bērni,” viņa stāsta. „Līdz pat šai dienai karstās vasaras naktīs ņemu vēsus linu palagus un apsedzu ar tiem savus gulošos bērnus. Es lūdzu, lai eņģeļi viņus sargā, un mani atkal piepilda tas pats miers, kas pārņēma tajā naktī pirms daudziem gadiem.”¹

pārdomas

Okultie spēki ir vērpuši intrigas jau no vēstures sākuma, bet „modernā” spiritisma parādīšanās Amerikas Savienotajās Valstīs notika 19. gadsimta vidū. 1848. gadā māsas Foksas Haidsvilā, Ņujorkas štatā, savā mājā sāka dzirdēt noslēpumainus klauvējienus. To parasti uzskata par spiritisma sākumu modernā ietērpā.

Kopš tā laika spiritisms un tam radniecīgā forma spirituālisms, kā arī daudzi citi okulti fenomeni ir kļuvuši ļoti populāri. Horoskopi bieži tiek uzskatīti par visnevainīgāko okultās pasaules izpausmi. Lielākā daļa horoskopu lasītāju ikdienas pareģojumus neuztver nopietni. Šodienas avīzē manā horoskopā rakstīts, ka nākamās nedēļas laikā man jābūt ļoti uzmanīgam pret citiem, ka man var rasties konflikts ar kolēģiem un ka nākamā nedēļa man nesagādās romantiskus pārsteigumus.

Es noteikti nezaudēšu miegu šo pareģojumu dēļ. Iespējams, ka lielākā daļa cilvēku, kam ir tāda pati horoskopa zīme, arī būs mierīgi. Bet daudz ļaužu vēl arvien izmisīgi grib zināt, kas ir rakstīts zvaigznēs. Viņi meklē padomu pie okultajiem „profesionāļiem”, lai uzzinātu, ko zvaigznes, viņu plauksta vai kārtis var pastāstīt par nākotni.

bailu avots

Antropologi reizēm pauž viedokli, ka kristiešu misionāriem vajadzētu turēties pa gabalu no „primitīvām” ļaužu grupām, kas savā ticībā ir atradušas laimi. Viņi apgalvo, ka kristīgā misija iznīcina autentisko primitīvo pieredzi un tā šajās senajās kultūrās izzūd. Nav šaubu, ka kristiešu misionāri bieži ir parādījuši pārāk maz cieņas citām kultūrām. Bet animisko dabas reliģiju piekritēji dzīvo pastāvīgās bailēs no spēkiem, kas apdraud viņu veselību, iztiku un eksistenci. Nepazīstamā ļaunu vēstošie draudi piesaista cilvēku uzmanību tumsas spēkiem visā pasaulē. Rezultātā daudzi dzīvo pastāvīgās bailēs.

Mūsdienu aizraušanās ar okultismu ir izplatīta arī to miljonu starpā, kas pat pēc pievēršanās kristietībai vai islāmam vēl joprojām vietējā tirgū pērk *gri-gri* amuletus. Rietumu TV šovi gudri gūst labumu no okultisma popularitātes. Burvestība tiek uzskatīta par „normālu” reliģiju. Jaunā Laikmeta (New Age) kustība sajauc kristietību ar okultisma elementiem, un daudzi cilvēki vēl joprojām atsakās kaut kur doties piektdien, 13. datumā.

Daudzas okultas darbības gan primitīvajā kultūrā, gan attīstītajā pasaulē ir pamatotas uz fundamentāli nepareizu priekšstatu par nāvi.² Cilvēki tic, ka dvēsele turpina dzīvot pēc tam, kad

¹ Joan Wester Anderson. Vispirms stāsts ievietots autores tīmekļa vietnē www.joanwanderson.com; izmantots ar atļauju, © 2002. g., www.sermonillustrator.org/illustrator

² Sk. 14. tēmu.

ķermenis ir miris, vai ka tā atkal un atkal pārdzimst kādā citā būtnē. Reinkarnācijas teorijas piekritēji apgalvo, ka tu dzīvo un mirsti, bet tava būtība jeb dvēsele turpina dzīvot kādā citā ķermenī (cilvēkā vai dzīvniekā) nākamajā dzīvē.

Kļūdaini uzskati par nāvi ir likuši pamatu daudzām teorijām un arī praktiskām darbībām, kas izraisa bailes un vilšanos. Bet tas nav nekas jauns – šādas lietas sākās jau tūlīt pēc radīšanas. Dievs Ādamam un Ievai bija darījis zināmu, ka nepaklausības rezultāts būs nāve. Bet sātans izteica pilnīgi pretējas domas: „Mirt jūs nemirsiet!”³ Viņi nolēma riskēt, neklausīt Dieva norādījumiem un rīkoties pēc saviem ieskatiem. Tagad miljoni izplata ticību, ka brīdī, kad cilvēks mirst, viņš patiesībā nav miris.

Daudz ļaužu, kas tic, ka mirušie vēl joprojām ir dzīvi, cer ar viņiem sazināties. Bībele vēstī par cilvēku, kas mēģināja saņemt padomu no uzticama miruša skolotāja „gara”. Vecajā Derībā kēniņš Sauls devās pie medija, cerēdams uzdot dažus jautājumus pravietim Samuēlam.⁴ Sauls ne tikai pārkāpa paša izdoto pavēli, bet arī dievišķo principu. Viņš zināja, ka Dievs neatzīst „sarunāšanos” ar mirušajiem. „Kad viņi jums teiks: „Prašņājiēt garu izsaucējus un zintniekus, kas čiepst un bubina!” – vai tad tautai nav jāiztaujā savs Dievs, nevis par dzīvajiem mirušie?”⁵

vai tas ir reāli?

Bet tu jautā: „Vai tad nav daudz dīvainu lietu, ko cilvēka prāts nespēj izskaidrot? Vai mums nebūtu jāatzīst, ka ir dziednieki, magi un mediji, kas zina un dara lietas, kuras nav izskaidrojamas?” Jā, ir gadījumi, kad esam samulsuši par to, kas, *šķiet*, ir noticis. Ko varam sacīt par šīm lietām?

Ikviens, kas tic Bībelei, atzīst, ka eksistē garīgi spēki. Bībele skaidri vēstī par visspēcīgā Dieva esamību. Tikpat skaidri tā ziņo arī par ļaunajiem spēkiem. Senā grāmata runā par „varām un spēkiem, .. šīs tumsas pasaules valdniekiem un ļaunuma gara spēkiem debesīs”⁶, un tie ir apveltīti ar augstu intelektu. Tāpēc mums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ka ir okultas zināšanas vai ka daži pareģojumi piepildās. Bet, ja ticam, ka eksistē arī sātans, mums vajadzētu arī pieņemt, ka viņam ir milzīga pieredze un spējas precīzi uzminēt, kāda būs notikumu turpmākā attīstība.

Kā ir ar slimībām un dziedināšanu? Mēs zinām, ka Dievs, ja vien vēlas, spēj dziedināt slimību un atgriezt cilvēkus no nāves dzīvē. Bet kā ir ar iespaidīgajām dziedināšanas izrādēm, ko veic sludinātāji, kas atklāti noliedz Bībelē pausto patiesību? Vai šī dziedināšana nāk no Dieva? Dažos gadījumos t. s. „dziedināšanas” ir izgudrojuši atjautīgi brīnumdari. Šad un tad notiek sērijveida brīnumi, neatkarīgi no tā, vai pats dziednieks to aptver. Galu galā, sātans zina, kā īstenot savus viltīgos nodomus un bieži „izliekas par gaismas eņģeli”.⁷

Jā, starp labo un ļauno notiek nepārtraukta cīņa. Bet Bībele saka, ka tā ir nevienlīdzīga. Lai arī kur šī cīņa risinās, Jēzus ir uzvarētājs. Kad tika izrunāts Jēzus vārds, viņa zemes dzīves

³ 1. Mozus 3:4.

⁴ Viss stāsts izlasāms 1. Samuēla gr. 28. nod.

⁵ Jesajas 8:19.

⁶ Efeziešiem 6:12.

⁷ 2. Korintiešiem 11:14.

laikā velni drebēja.⁸ Glābēja vārda spēks mūsdienās ir tikpat varens, kāds tas bija pirms divtūkstoš gadiem Palestīnā.

Kā rīkojos es? Atturoš no visa, kas izskatās pēc okultisma. Dažkārt vislabākais, ko var darīt, ir savaldīt savu ziņkārību. Un, ja tu nezini, ko darīt ar lietām, kuras redzi un dzirdi, varbūt atliec savu lēmumu, kamēr būs uzziņājis kaut ko vairāk.

Bet vienmēr atceries: „Jūs esat no Dieva un tos esat uzvarējuši, jo lielāks ir tas, kas jūsos, nekā tas, kas pasaulē.”⁹

Dieva Svētais Gars ir varenāks par sātāniskajiem gariem.

ko teiksi?

No kādas rīcības tev vajadzētu izvairīties, lai tu un tavas mājas netiktu atvērtas ļauniem spēkiem?

⁸ Lūkas 10:17–20.

⁹ 1. Jāņa 4:4.